

fer har der allerede viist sig en saadan Tilbøjelighed til at bruge de lærde Videnskaber som Middele til Erhverv, at der ikke kan frygtes for, at der vil være Afvæn, og isald det skulde hænde sig, at Vedkommende, der nu bestyre Skolerne, skulde benytte Leiligheden og sætte Skolepengene høiere i Veiret, troer saa ikke det ærede Medlem, at de Lærere fra de lærde Skoler, som ved en Reduction ved denne Skole kom paa Bartpenge eller Pension, strax vilde gribe Leiligheden til at bruge den Anseelse, de have vundet fra deres Stilling, til at samle sig og danne en ny Skole, der kunde concurrere med de andre? Jeg troer, at der i den Henseende ikke er det Allermindste at frygte. Det ærede Medlems Forkjærlighed for denne Skole er en Fordom, som han — jeg veed ikke om han har gaaet i den — ikke kan kaste fra sig, det er Ungdomserindringer, som saa mange af os maa bryde med; men det maa man vel lægge Mærke til, at hvor der er Spørgsmaal om saa store Summer og Interesser som her, maa man vække Haanden til, og ogsaa selv bringe et Offer, som dog i dette Tilfælde kun er et Offer af en Tølelse, thi et pecuniært Offer bliver der jo ikke bragt.

Endnu er der kun eet Spørgsmaal tilbage. Det ærede Medlem har sagt os, at der til Metropolitanaskolen meldte sig et langt større Antal Elever, end Skolen kunde modtage, men han har ikke sagt os, om der bliver afholdt en Concurrance mellem dem, der melde sig, og om de Bedste af disse blive tagne. (Stemmer: Det bliver der.) Ikke altid, thi jeg har seet Elever komme ind midt i Aaret, og de kunne altsaa ikke være komne ind ved Concurrance; men lad os forudsætte, at der er en saadan Concurrance, saa vil jeg spørge, om det ikke i sig selv er urigtigt, at samle Blomsten bort fra de andre Skoler, og siden træde frem med den Paastand, at der ved denne Skole udrettes meget Mere og Bedre end ved de andre. Dette er en fuldkommen Ubillighed. Naar det offentlige Skolevæsen skal gjøre Noget i saa Henseende, saa maa for det Første alle de, det antager, være udpegede paa en dobbelt Maade: ved Fattigdom og Quæligheid; Quæligheid alene er ikke nok, — thi dertil skal Staten ikke give Midler, hvor det ikke behøves.

Men desuden, hvorfor skal Staten give til den Eine og ikke til den Anden? Hvorfor skal Staten da ikke fyldestgjøre alt det Krav, der er paa lærd Underviisning? Den kan ikke? Ja, saa skal den blive indenfor Grændsen og slet Intet gjøre, det er det Rette. Dersom vi kunde sige, at Staten ved den Underviisning, som den giver disse Enkelte, skaffer et heelt Sæt af Mænd, som ere langt fortrinligere, end alle Andre, saa kunde jeg endda sige: Ja, det er Underviisningens Skyld; men gaae den hele Række af Mænd i Staten igjennem, som have udmærket sig, — her sidder tilvænstre og tilhøre Mænd, som have været af de meest fremtrædende, om ikke af de meest udmærkede, idetmindste ikke af de meest heldige, — saa ville De see, at de ikke have nydt Metropolitanaskolens Goder. Det er altsaa i Praxis bevist, at der slet ikke i den Henseende vindes Noget. Reduceer saa ganske simpelt Spørgsmaalet derhen: Kan Metropolitanaskolen bære sig uden et Tilskud, eller maa den have et Tilskud? Kan den strax nu til næste Aar bringes til at bære sig selv uden mindste Tilskud, saa er jeg bange for, at vort Forsøg paa at blive af med den nu er mindre berettiget, men kan dette ikke stee umiddelbart til næste Aar, saa er der ingen Grund til at forhale Tiden længere for dens Nedlæggelse. Men er der Nogen, der vil give os Pant for, at dette vil blive Tilfældet? Naar den hviærede Underviisningsminister siger: „Jeg udsteder en Act, hvori jeg erklærer, at dersom Skolen ikke inden 3 Aar kan bære sig selv, saa skal jeg sthyde til af min egenomme“, saa er han for det Første en saa paalidelig Mand, og dernæst en saa vederhæftig Mand, at jeg ikke skal tvivle om, at det vil stee, og selv om det ærede Medlem (Utsig) kun vil give Anviisning paa sin Profesforgage for hvad der vil komme til at mangle, saa skal jeg med Forsigtighed lade Sagen falde, men jeg er overbevist om, at det er et løst Haab, som de Herrer her henkaste, som de sandsynligviis nære selv, men som dog neppe kan ansees for sikkert. Det er efter min Mening en Umulighed, at Skolen kan gaae uden noget Tilskud, og vi gjøre derfor vist rigtigt i nu at høre op med den. Jeg troer ikke, at der her iaar skal kunne fremsættes nogen Gjenstand, hvorved der